

- освіта / розробники А.Й. Гордеєва, А.Л. Горбаченко. – КНУ, 2018. – 13 с.
2. Робоча програма навчальної дисципліни «Іноземна мова – англійська (факультатив)» для студентів ОКР «Бакалавр» другого року навчання галузей знань 053 соціальні та поведінкові науки, напрямів підготовки 053 психологія, 231 соціальна робота, 231 педагогічна освіта / розробник А.Й. Гордеєва. – КНУ, 2018. – 11 с.
3. Робоча програма навчальної дисципліни «Іноземна мова – англійська (факультатив)» для студентів ОКР «Бакалавр» третього року навчання галузей знань 053 соціальні та поведінкові науки, напрямів підготовки 053 психологія, 231 соціальна робота, 231 педагогічна освіта / розробник А.Й. Гордеєва. – КНУ, 2018. – 11 с.
4. Робоча програма навчальної дисципліни «Іноземна мова – англійська (факультатив)» для студентів ОКР «Бакалавр» четвертого року навчання галузей знань 053 соціальні та поведінкові науки, напрямів підготовки 053 психологія, 231 соціальна робота, 231 педагогічна освіта / розробник А.Й. Гордеєва. – КНУ, 2018. – 10 с.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ РЕДАКТОРІВ У МЕЖАХ КУРСУ "ОСНОВИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ"

Лариса Городнича, Марина Ольховик

Національний університет «Чернігівський колегіум»
імені Т.Г. Шевченка, Україна

Abstract

The authors focus on the important higher education methodological problems, considering the peculiarities of teaching Academic writing in a foreign language to the prospective editors. The peculiarities of a modern educational curriculum in editor education are studied. The described exercises will help to develop prospective editors' professional competence as a part of English for academic writing and prepare them for writing their own articles.

Keywords: professional communicative competence, foreign language for specific purposes, English for academic writing, editor education, media text.

З прийняттям Закону України «Про вищу освіту» у 2014 році почалося значне реформування у системі підготовки спеціалістів усіх профілів, зокрема, відбулися зміни системи стандартів вищої школи. Закон України «Про освіту», а також пропонований проект Концепції розвитку

педагогічної освіти засвідчують необхідність якісних змін у методологічних підходах до процесу навчання і, зокрема, до формування освітньо-професійних програм вищої школи. Тим більше євроінтеграційні процеси останніх років, визнання на державному рівні значущості підтримки вивчення іноземних мов системно і всебічно, однією з головних методологічних проблем означили оновлення процесу викладання іноземної мови професійного спрямування в контексті фахового навчання.

Дослідження орієнтоване на вивчення особливостей фахової підготовки студентів-філологів, які додатково отримують кваліфікацію «редактора освітніх видань» у межах освітньо-професійної програми магістра, вчителя української мови і літератури. Проблема якості фахової підготовки у вищій школі, методики цієї підготовки, співвідношення теоретичних дисциплін і практичної підготовки магістрів, місце іноземної мови в освітніх програмах, програмні результати навчання, усе це, безперечно, носить міждисциплінарний характер і повинно висвітлюватися з точки зору мовознавства, текстології, педагогічних наук, в тому числі методики викладання іноземних мов, методичних теорій фахового спрямування (у даному випадку, едитології) вчень тощо.

Теоретичні та практичні особливості редакторського навчання вивчаються С.Фіялкою, Г.Онкович, О.Балюн [1]. Окремо потрібно відзначити дослідження особливостей редагування текстів перекладів, зокрема, наукової літератури (В.Губарець, Н.Миронюк, О.Ребрій, М.Зарицький тощо). Методика іноземної мови за професійним спрямуванням є частиною теоретичних пошуків таких науковців, як Л. К. Мазунова, І.Р.Гальперін, О.Б.Тарнопольський, D.Byrne, J.C.Eisterhold, V.Evans, T.Hedge, T. Hutchinson, C. Tribble.

Однак як засвідчує аналіз робіт, незважаючи на те, що зміст навчання іноземної мови, яка викладається як загальноосвітня дисципліна, і зміст навчання профільно-орієнтованого курсу відрізняються, процеси організації вивчення мови у профільно-орієнтованому курсі такі ж, як і в

загальносвітньому.

На нашу думку, вивчення іноземної мови у вищій школі в освітніх програмах другого рівня підготовки повинно враховувати, перш за все, професійну складову навчального процесу, орієнтуючись виключно на спеціалізації майбутніх фахівців. Мова йде не просто про врахування міждисциплінарності при побудові навчальних програм більшості курсів, зокрема, з предмету «Основи наукового дослідження іноземною мовою», а головне про інтеграцію процесу навчання іноземним мовам у сферу фахових інтересів конкретного студента.

До базових програмних результатів навчання майбутніх редакторів відноситься здатність створювати медіатексти та медіаповідомлення та аналізувати їх за смисловими та структурними критеріями; уміння компетентно будувати інформаційне спілкування в професійному і непрофесійному колі з урахуванням соціокультурного контексту. У цьому ракурсі актуальним сьогодні стає навчання своєрідності процесу редагування власне медіатекстів, які у більшості своїй далекі від якості та несуть у собі приховані або наявні маніпуляції щодо реципієнта. Методику написання статей іноземною мовою необхідно організовувати у декілька етапів відповідно до розробленої групи вправ для розвитку вмінь написання текстів академічних жанрів письма [2, с.402–414]. Специфічною рисою є також те, що у вправах для навчання редагування статей розвиваються стилістичні уміння, вміння додержуватися потрібного стандарту оформлення, вміння викладення думок у письмовій формі. Дана характеристика вправ вимагає, щоб студенти були добре ознайомлені з тим, як носії мови досягають своїх комунікативних цілей через побудову текстів та навіть абзаців з точки зору способів викладення основної інформації. Таким чином, перш ніж самостійно писати статті необхідно провести ретельний жанровий аналіз таких видів текстів з їх мовними особливостями.

Так, виходячи з того, що майбутній філолог-редактор повинен володіти навичками безпосередньої роботи з текстами, медіатекстами та

інформаційними повідомленнями, розроблено вправи для курсу "Основи наукового дослідження іноземною мовою" для вказаної спеціальності, що ґрунтується на особливостях редагування статей, які містять маніпулятивні технології медійного простору. Вправи, розроблені з урахуванням вказаних вимог, допоможуть вдосконалити професійну компетентність майбутніх редакторів освітніх видань та підготують їх до написання власних статей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Fiialka S., Onkovych H., Baliun O. (2017). The use of modern teaching methods in editor education in Ukraine. *Advanced Education*, 2017, Issue 7, pp. 57-63.
2. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін. / за загальн. ред. С.Ю.Ніколаєвої. - К.: Ленвіт, 2013. - 590 с.

COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING IN THE 21ST CENTURY

Vikroriia Hryhorash

Odesa I. I. Mechnikov National University, Ukraine

Abstract

The paper is devoted to the main principles of communicative language teaching, such as creating meaningful and purposeful interaction, using authentic tasks and focusing on learners' needs (learner-centeredness). Teacher's roles in CLT (communicative language teaching) include a facilitator, an independent participant, and a learner.

Keywords: CLT, Authentic Tasks, Facilitator, Learner-Centeredness.

The 20th century has seen an immense leap in language teaching methodology. Grammar Translation, the Direct Method, Audio-Lingualism – all preceded what some have called the Age of Methods, comprising most of the final decades of the last century [4].

When communicative language teaching (CLT) was first developed in the 1970s, it was widely seen as the definitive response to the shortcomings of previous approaches and the communication needs of a globalized world.

This criticism of the traditional view of language learning as a sterile,

intellectual exercise, rather than as a practical undertaking resulting in skills that may be applied in real-life situations, was echoed by scholars such as Habermas (1970), Hymes (1971), and Savignon (1972), who based their understanding of language on the psycholinguistic and socio-cultural perspectives that meaning is generated through a collaborative process of “expression, negotiation and interpretation” [5, p. 262] between interlocutors.

The communicative approach is based on the idea that learning language successfully comes through having to communicate real meaning. When learners are involved in real communication, their natural strategies for language acquisition will be used, and this will allow them to learn to use the language.

One of the main benefits of CLT is that it is humanistic learner-centered approach, which means that the main focus is on students’ needs. Students learn by means of interaction and collaboration. Another advantage is that a teacher is no longer the source of information, but a facilitator and a participant, who involves students in real meaningful communication. The teacher has two main roles: the first role is to facilitate the communication process between all participants in the classroom, and between these participants and the various activities and texts. The second role is to act as an independent participant within the learning-teaching group. A third role for the teacher is that of researcher and learner, with much to contribute in terms of appropriate knowledge and abilities, actual and observed experience of the nature of learning and organizational capacities [2, p. 99].

Activities in CLT typically involve students in real or realistic communication, where the accuracy they use is less important than successful achievement of the communicative task they are performing.

The range of exercise types and activities compatible with a communicative approach is unlimited, provided that such exercises enable learners to attain the communicative objectives of the curriculum, engage learners in communication, and require the use of such communicative processes as information sharing, negotiation of meaning, and interaction. Classroom activities (e.g. interview, role

plays, simulations etc.) are often designed to focus on completing tasks that are mediated through language or involve negotiation of information and information sharing. The teacher does not intervene to stop the activity; and the materials he or she relies on will not dictate what specific language forms the students use either. In other words, such activities should attempt to replicate real communication. A key to enhancement of communicative purpose and the desire to communicate is the information gap. Cooperative learning structures include pairs, small groups, fluency circles, jigsaw activities, etc.

As Nunan relates, in the earlier days of communicative language teaching, there was a tendency among certain linguists to deemphasize the teaching of grammar and other aspects of form; this idea was based on the belief that learners would acquire this knowledge naturally through the process of learning how to use the language. However, the current thinking on this issue is that effective communication cannot take place without attention to the rules of grammar, punctuation, sentence structure, pronunciation, and other more formalized aspects of the language; and therefore, teaching these elements is seen as a necessary component of communicative language teaching [3].

Many proponents of Communicative Language Teaching have advocated the use of "authentic" materials in the classroom. These might include language-based realia, such as signs, magazines, advertisements, and newspapers, or graphic and visual sources around which communicative activities can be built, such as maps, pictures, symbols, graphs, and charts. Different kinds of objects can be used to support communicative exercises [4, p. 80].

Overall, in spite of some drawbacks, learners benefit tremendously from CLT being used in their classrooms. CLT appeals to those who seek humanistic and learner-centred approach to language teaching.

REFERENCES

1. Belchamber, R. (2007). The Advantages of Communicative Language Teaching. *The Internet TESL Journal*, 13(2). Retrieved from <http://iteslj.org/Articles/belchamber-Clt.html>
2. Breen, M., and C. N. Candlin. (1980). The Essentials of a Communicative Curriculum in Language Teaching. *Applied Linguistics* 1 (2), pp. 89-112.

3. Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
4. Richards, R., and Rogers, T. (1996). *Approaches and Methods in Language Teaching*. CUP
5. Savignon, S. J. (1991). Communicative language teaching: State of the art. *TESOL Quarterly* 25(2), pp. 261-277.

АНАЛИЗ ТЕОРИЙ СИСТЕМ ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Олена Гусак

Харківський Національний медичний університет, Україна

Abstract

Different analysis systems of pedagogical activity and its constituents are considered in this work. The structure of teacher's activity consists of functional components that make the single system. Conception of teacher's activity is also directed to the process of abilities forming to design and analyse pedagogical situations. Additional knowledge concerning methods of pedagogical communication, psychological features of students, self-knowledge, cognition of own personality and activity are necessary.

Keywords: pedagogical activity, functional components, communication, personality.

В современной педагогической литературе выработаны различные варианты применения общей теории систем к анализу педагогической деятельности. Так, например, Н.В. Кузьмина, вводя понятие педагогической системы, выделяет не только ее структурные составляющие, но и функциональные компоненты педагогической деятельности. В рамках предложенной модели выделяются пять структурных составляющих: 1) субъект педагогического воздействия; 2) объект педагогического воздействия; 3) предмет их совместной деятельности; 4) цели обучения; 5) средства педагогической коммуникации.

Разрабатывая проблему анализа и поиска решений отдельных педагогических ситуаций, Н.В. Кузьмина определила структуру деятельности педагога, состоящую из 5 функциональных компонентов: 1) гностический; 2) проектировочный; 3) конструктивный; 4) коммуникативный; 5)